

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia (...) roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – SSR (...)

Protokolant – (...)

przy udziale oskarżyciela posiłkowego (...)

po rozpoznaniu na rozprawie dnia (...), (...),

sprawy

(...)

syna (...) i (...)

urodzonego (...) w (...)

oskarżonego o to, że:

w bliżej nieustalonym okresie czasu od 22 kwietnia 2017 roku do 14 maja 2017 roku w miejscowości (...) i (...), woj. (...), kierował pod adresem (...) - partnera (...) groźby pozbawienia życia i zdrowia, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

orzeka

1. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu (...) w akcie oskarżenia uznaje go za winnego tego, że:

a) w dniu 22 kwietnia 2017 roku w miejscowości (...) kierował pod adresem (...) groźbę uszkodzenia ciała, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona tj. czynu z art. 190 § 1 k.k.

b) w dniu (...) roku w miejscowości (...) kierował pod adresem (...) groźbę pozbawienia życia i zdrowia, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona tj. czynu z art. 190 § 1 k.k.

i przyjmując, że czyny te stanowią ciąg przestępstw, o którym mowa w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 190 § 1 k.k. za każdy z tych czynów oskarżonego skazuje, a na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia (...) roku godz. 18:20 do dnia (...) rok, godz. 10:45 i uznaje grzywnę za wykonaną do wysokości 4 (czterech) stawek dziennych;

3. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 50 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty,

Sygn. akt II K 693/17

UZASADNIENIE

w części dotyczącej kary i innych konsekwencji prawnych czynu

Z uwagi na to, że wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia dotyczy rozstrzygnięcia o karze, Sąd na podstawie art. 423 § 1a k.p.k., Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tych tylko części wyroku, których wniosek dotyczy.

Przystępując do wymiaru kary Sąd kierował się zasadami określonymi w art. 53 kk.

Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary sąd potraktował uprzednią karalność oskarżonego.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary sąd przyjął nieznaczny stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego. Stosownie do treści art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Zachowanie oskarżonego nie było przemyślane. Działania oskarżonego wobec pokrzywdzonego uwarunkowane było poczuciem odrzucenia przez byłą partnerkę, którą darzył uczuciem, z którą był związany przez kilka lat, z którą ma dzieci oraz nieumiejętnością radzenia sobie z tym, że aktualnie jest ona w związku z pokrzywdzonym. Działania oskarżonego wymierzone były w dobro prawne jakim jest wolność. Oskarżony swoim zachowaniem nie wyrządził żadnej szkody, zaś rozmiar grożącej lub wyrządzonej szkody jest okolicznością, którą należy uwzględnić przy ocenie społecznej szkodliwości, co wynika z cytowanego art. 115 § 2 k.k. Jeśli zatem szkoda nie powstała to sąd, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, miał obowiązek okoliczność tę uwzględnić niezależnie od tego, czy szkoda należała do znamion przypisanego czynu zabronionego. Jako okoliczność łagodzącą sąd przyjął również to, że oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Zdaniem sądu analiza okoliczności popełnionych przez oskarżonego czynów, jego dotychczasowego trybu życia, prowadzi do wniosku, że cele kary zostaną w przedmiotowej sprawie spełnione poprzez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda. W ocenie Sądu jest to kara współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynów i w granicach winy oskarżonego. Wymierzenie kary grzywny w tym wymiarze spowoduje, że oskarżony zrozumie naganność swojego postępowania. Kara ta stanowić będzie bodziec wystarczająco zniechęcający oskarżonego do popełnienia czynów naruszających prawo i uzasadniający przekonanie, iż popełnienie przestępstwa się nie opłaca.

Z tych przyczyn sąd orzekł jak w wyroku.